

har fuldstændig Die for det Samme, og saa han foreslaar, at hvor der er Sundhedskommissioner skal de føre Tilsyn, og i Sundhedskommissionerne, kan Lægen møde uden Stemmeret. Efter min Opfattelse vil det være den rigtige Veie at slaa ind paa, og det vil være den mindst byrdefulde, og da den i hvert Fald bedst vil forsone Befolkningen ved de Indgreb, man bliver nødt til at gjøre i den personlige Frihed. Det bliver ogsaa den mindst besværlige for Statskassen, thi Omkostningerne ved Sundhedskommissionerne udredes ikke af Statskassen, og de er, saavidt jeg veed, desuden ulønne. Jeg er forøvrigt tilfreds med den Bestemmelse, at naar det er Læger, der skal føre Tilsynet, udredes Betalingen af Statskassen. Byrderne ere store nok, og vil heller ikke blive ganske smaa for Landbruget efter dette Lovforslag, selv om det indskrænkes noget i forskellige Retninger. — Endnu blot en Enkeltighed skal jeg omtale. Naar det hedder, at Læger skal have 2 Kr. pr. Løbende Mil for sin Reise, saa har jeg forsaavidt ikke Noget imod denne Bestemmelse, naar det tilføies, forsaavidt han ikke bruger Jernbane. Det forekommer mig rigtigt nok, at han, naar han bruger Jernbane, kan lade sig nøie med Betaling efter 2den Klasses Tagt. I en Egn, hvor han benytter Jernbanen, vil han være bedre stillet med den Betaling end i vidtudsprede Egne, hvor han skal kjøre undertiden i aaben Vogn i ondt og godt Veir, og spille sin Tid dermed. Jeg har tilladt mig at gjøre disse Bemærkninger, som jeg vil henstille til nærmere Overveielse og navnlig det, at man nu har skarpt Die for at faae et andet og bedre Tilsyn, der gjør det, at man griber ind i den personlige Frihed, mere tiltrækkende for Befolkningen, og bedre kan forsone den med de Beføstninger, der følge dermed.

Grifftrup: Det foreliggende lille Lovforslag er jo et af de mange i Rækken, som vi i den senere Tid have haft under Behandling i Rigsdagen, og som alle have havt til Hensigt at værne om Liv og Sundhed hos Mennesker og Dyr. Vi have saaledes et Lovforslag om smitsomme Sygdomme hos Menneskene, om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, vi have havt Lovforslaget om den saakaldte Svinepest med alle de Historier, den medførte, baade sande og usande, vi have et Lovforslag om Gifte, hvorved man søger at værne Befolkningen imod at komme galt afsted med dem, og vi have nu dette lille Forslag om Meierierne, og jeg kunde være tilbøjelig til at tilføie flere, der hører

under samme Kategori, f. Ex. dem om de uægte Børn, om Tilsynet med Pleiebørn og maasse flere. Hvad nu angaar disse Bestræbelser, som søges gjort gjældende, for saa vidt mulig at sikkre os imod Fare fra den Side, saa er jeg fuldstændig enig i, at der bør gjøres Alt, hvad der kan gjøres, men jeg vil dog paa den anden Side ikke være med at tage flere generende Bestemmelser end høist nødvendige til, for at opnaae det tilsigtede Formaal, og jeg er ganske enig i den Betragtning, som blev gjort gjældende fra 3die Landthingsmand for 2den Kreds (Schlegel), at man ved at behandle alle disse Lovforslag, som gaa i den af mig nævnte Retning, uvilkaarlig faar det Indtryk, at man lever i en skjæbnsvanger Tid, hvor Luften er befængt med Smitstoffer af forskjellige Art, ja, maasse endog saa med pestagtige paa forskellige Omraader. Jeg skal nu hverken benegte eller bekræfte dette, men jeg indrømmer gjerne, at det var ikke af Veien, om der paa visse Steder skete en Forandring til det Bedre. Hvad særlig dette Forslag angaar, er der fra forskellige Sider reist en Del Smaaindvendinger mod det, jeg talder dem saaledes, fordi de, saavidt jeg har kunnet skjønne, ville forbedre Lovforslaget, og efter den ærede Justitsministers Udtalelser, har man jo al Grund til at tro, at det meget let lader sig gjøre. Jeg mener imidlertid, at det, man kan gjøre ved dette lille Forslag paa dette Omraade, bør gjøres saaledes, at det ikke bliver for generende. Der er især en Bestemmelse, som jeg senere skal komme til at nævne, som jeg vilde sætte megen stor Pris paa blev indført, den er ganske lille, men den vil faae stor Betydning. At Lovforslaget ikke bør indskrænke sig til Fælles- og Andelsmeierier, synes mig er tilstrækkeligt paapeget af den foregaaende Taler. Forslaget maa vistnok komme til at hedde: Forslag til Lov om større Meierier, thi det er gennem større Meierier, at Mælkens Salg foregaar, og Indkjøbet ligeledes. Jeg skal ganske kort berøre enkelte af de nævnte Ankepunkter. Der blev af min Sidemand (Th. Nielsen) nævnt, at den bestemte Afstand af 50 Men, til hvilken Spildevandet og Urenligheden fra Meierierne skulde fjernes, vistnok vilde kunne tænkes at lægge uoversigtelige Hindringer i Veien for enkelte Meierier. Gamle Meierier, som ere i Gang, og som ikke have store Jordarealer til deres Raadighed, ville vist, naar de skulle kjøbe ny Grund nu, føle det som meget besværligt, om de skulle gaa ind under saa skarpe Bestemmelser. — Hvad særlig Hovedspørgsmaalet: Gulvene angaar, at de skal være af Tjære-Beton eller Asfalt paa